

מאורות אל העבר

כח כסלו תשח | 11/12/1947

גוש עציון בתשח | 11.12.1947
By Zoltan Kluger - Israeli National Photo Archive

לAIRועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il

השירת שנלכדה (שירת העשרה)

השקט ששרר ביציאה מבית לחם היה חסוד, אולם עשרים ושישה בני גוש עציון וכוחות התגבור שנלוואו אליהם לא חשו כי המהומות שפרצו עשרה ימים קודם לכן, לאחר החלטת האו"ם, יפריעו להם בדרכם. שישה קילומטרים בלבד לפני שהייתה השירה אמרה להגיע למחוון חפזה בכפר עציון, היא נלכדה במארב מתוכנן. הנשק הדל שבידי המתישבים לא הצליח להדוף את המוני המתנפלים. מעתים הצליחו להימלט ולהזעיק את הבריטים, אך עד שאלות הוואילו בטובם להתערב, נרצחו כבר עשרה מהנוסעים בידי המונ ערבי שהתעלל בגופותיהם. בין הנופלים היה שלום קרנייאל – מראשי הקיבוץ הדתי, בני עקיבא וגוש עציון. במאמר שפרסם מספר ימים לפני המארב ל"שירת העשרה" ביום כ"ח בכסלו תש"ח (11.12.1947), כתב קרנייאל "הפעם שוררת ההכרה כי דמננו לא נשפרק לשוא. גם ברית הוא בחבלי הלידה של שחרור המולדת". האסון המחיש לתושבי הגוש כי הם נתונים למעשה במקרה, והחל את המערכת הקשה שהסתימה בנפילת היישובים חצי שנה לאחר מכן. אחרי מלחמת העצמאות נקבעו חללי השירה יחד עם שאר נופלי גוש עציון בהר הרצל.

